

11 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος
καὶ πανευφήμου Εὐφημίας. (†304)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε

σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἦτοι ἡ ἀ' στάσις τοῦ ἀ' καθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

*** * ***

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

ᾠχος πλ. Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε^ν ε^{δλ} κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^ν Κυ ρι ι ε ε^{Δι}
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσχεςτηφω νη η η τη ης δε η σε
 ε ε ω ω ω ως μου^ν εν τω κε κρα γε ε^{Δι}
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο ο ον
 μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^ν

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου^ν ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει^{Δι}
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^ν

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και^ν

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλε κτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v_{δλ}

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ_{δλ} ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v_{δλ}

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^θ_χ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v_{δλ}

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^θ_χ κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ_{δλ} ε ως αν πα

ρελ θω^v_{δλ}

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ_{δλ} φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v_{δλ}

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v_{δλ}

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ_{δλ}

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v_{δλ}

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^ν_{δλ}

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου ^ν_{δλ}

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ φάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα·

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^Λ_{δλ} Νη ς

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ^ε_{γλ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν ^ε_{γλ}

Ω^{Πα} τς πα ρα δο ξα θαυ μα τος η τς Κυ ρι ς

^{Πα} α μνας ^ε_{γλ} την αυ τς ε θε λς σι ον ^{Δι}_{πρ} μι μς με νη νεκρω

σιν ^{Πα} ^{δλ}_Δ δι α πο νων α θλη σε ως ^π_ρ κει με νη

τα α φω αι μα τος προσ χυ σιν ^π_ρ α να πη γα α

ζει σθε νει τς Πνευ μα τος ^{Νη}_{πρ} η ην α ρυ ο με νοι ^ε_{γλ} εις

^{Πα} ψυ χων κα θα ρ σι ον τω τς πα ντος ^{Δι}_{πρ} αι νε σιν προ σα γο

μεν ^{Νη} ^{δλ}_Δ Θε ω ε κα α στο τε ^ν_{δλ}

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ε
χ

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ε
χ ηλ πι σεν η ψυ

χη με πι τον Κυ ρι ον ε
χ

Μαρτυς ἀληθως πανευφημεθηρων επεσχεσ Νη

ορμας Πα Δα νι ηλ ως το προ τερον Δι και πυ ρος εν χα ρι

τι Πα ευ χε ρως κα τε τολ μη σας Δι και πα σαν α αλ

λην οι σα σα βα σα νον Π ε δε ξω στε ε φος νι κης

α μα ρα ντον Νη και αι α νε λη λυθας Πα προς τον σοι

πο θος μενον πε ρι χα ρως Δι ο θεν σε γε ραι ρο μεν Νη και

μα κα ρι ι ζο μεν ν
ε

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ε
χ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον ε
χ

Ηειων Πα τε ρων συν αθ ροι σμα πι στε ως Ο Νη

ρον τη ση ^{Πα} κο ρυ φη ε πι τι θε ται ^{Νη} ον περ πα να οι
 δι με ^{Πα} ηγ κα λι σω φυ λατ τσ σα ^Π την θει αν
 πι ι στιν α πα ρα σα λευ τον ^Π εκ τρε πο με ε
 νη α πα σαν αι ρε σιν ^{Νη} και αι κα ται σχυ νσ σα ^ε
 τς τσ ψευ δς εν δο ξε προ α σπι στας ^{Δι} ο θεν σε γε ραι
 ρο μεν ^{Νη} και μα κα ρι ι ζο μεν ^ν

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

τον Ισ ρα ηλ ^ε εκ
 πα σω ων των α νο μι ων αυ τσ ^ε
Τ ην σο ρον των λει ψα νων σσ ^ν κα θο ρω
 ντες πα νευ φη με ^ε ρω σιν α ρυ ο ο με θα α α δα
 πα νη τον ^ε και τας ψυ χας φω τι ζο με θα ^Π και νσ εν
 ελ λαμ πο με θα ^Δ κα θα ρ θεν τες νο η τως ^ε ταις α
 κτι σι τσ Πνευ μα τος ^ε με σι τει αις σσ ^ε ι ε ραι αις
 Ευ φη μι α δι α τσ το ^ε με τα πο θσ ευ φη

μὲν ἔμεν ἁ τὴν ἰεράν σφραγὴν γυναικῶν

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἑπαινεσα

τε αὐτὸν πάντες οἱ λαοὶ

Καὶ πυροπομιλήσας καὶ θηρο

οὺς ἐκδοσάτω καὶ ἐλακκώβηβησαι καὶ ἀλι

παρθενεὶ καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτεθεισῶν ἐξώων

σε ἐρρυσάτω οὐρανὸν οὐρανῶν καὶ τῆς καται

σχυναστὸν ταύτασι μὴ χανόμενον καὶ δοξα

σας σε Μαρτυρῶ ἑμφημίαν τὴν κηρυξάσα

τον ἐεναχριστὸν ἐνδοξαίσεσιν

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου μενεῖ εἰς τὸ αἰῶνα

Εὐτυχὴ καὶ Διοσκορόν καὶ τῶν τῶν

τοῖς ὀμοφρονῶν Ἀκεφαλῶν ἀματεκαίπα

ραφρονῶν τῶν ἀνιάντων σήσαντας εἰς

τε ἔλος κατῆσεν ἑμφημίαν ἡσέπτη

και Χρι στον α νε κη ρυ ξε ταις θε λη σε σιν ε νεο
γει ει αις τε α μα δι πλιν ο ντα καθ υ πο
στασιν δε Ε ε να ως οι Πα τε ρες ε τρα νωσαν

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε κ δε ξι ων του ου Σω τη η η ρο ος
πα ρε ε στη Η παρ θε ε ε νο ος και α
θλη φο ρο ο ος και αι μα α αρ τυς πε ρι βε βλη
με ε ε νη η ταις α ρε ται αις το ο ο α η ητ
τη η η η τον και πε ποι κιλ με ε ε ε νη η
ε λαι ω τη η ης α α γνει ει ει ας και τω αι
αι μα τι ι της α α θλη η σε ε ε ε ως και
βο ω σα α προ ος α αυ τον εν α γαλ λι α α
α σειτην λαμ πα α δα α α κα τε ε χουου ου σα
εις ο σμην μν ρου σου ε δρα μον Χρι στε ο Θε ε ος

ο τι τε ε τρω ω μαι της σης α γα α πης ε ε ε
 ε γω ^{Κε} μη η χω ω ρι ι ση η ης με ^υ Νυ υμ φι
 ε ε ε ^{Δι} Ε που ου ρα α νι ι ι ι ε ^{Δι} αυ της ταις
 ι ι ι κε ε σι ι ι αις ^{Δι} κα α τα α πεμ ψο
 ον η η μιν ^{Δι} παν το δυ να με Σω τηρ τα α ε λε ε
 ε η η η η σου ^π

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Πα} **Κ** αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ω νάστων αι ω ω νων α α α μην ^π
^{Πα} **Τ** ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α
 ρθε ε ε νε ^{Δι} τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο
 ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ^π ο γαρ α χρο
 νως εκ Πα τρος ^{Δι} εκ λα αμ ψας ^{Πα} Υι ος μο ο νο γε ε
 νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο
 η ηλθεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις ^π φυ
 σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει γε

νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η
 η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω πων
 τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
 φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο
 ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
 πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
 θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μω ω ω ω

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Φ ῶς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϵ
 ρ ρ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μν ς ς με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. α'. Οί έστῶτες έν οίκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κδ υ

Θε ου ημων

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Έν ταίς νυξίν έπάρατε τās χείρας ύμῶν εις τὰ άγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ υ υ υ υ

Τῆ Δευτέρα έσπέρας.

Ήχος Δι - θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Έν τῷ έπικαλεισθαι με εισήκουσάς μου, ό Θεός τῆς δικαιοσύνης μου· έν θλίψει έπλάτυνάς με. Οικτειρήσόν με και

ει σα κδσοντησπροσευ χη ης μδ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ^ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε ^Δ ^χ
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ^Δ ^α ^{με}

K υ υ ρι ος ει σα κθ σε ται αι μθ ^Ζ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον ^Δ

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Πα ρ

T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ^δ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ ^π ⁹

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ ^δ εἰς τόπον

χλόης ^Δ ^δ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ ^δ

T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ^δ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ ^π ⁹

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ ^Δ ^δ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ ^δ ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει ^Δ ^δ

T ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ ^δ

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μη 8 8

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου
ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τσ στο μα τος μσ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτωρ της ψυ χης μσ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σα σω σον με

και εν τη δυ να μει σα κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος π̣ᾠ̣ Δι ο

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι 8

τσ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη

ο θεν η ξει

η βο η θει α μη

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς

τς ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μη πα ρα Κυ ρι ι ι ς τς

ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος Γα φ

Ο θε ος α ντι λη πτωρ μη ει το ε λε

ο ος σε προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μη ο θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρωσαι αι με

Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μ θ ει το ε λε
 ο ος σ θ προ φθα α σει με
 Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον
 με
 Ο Θε ος α ντι λη πτω ρ μ θ ει το ε λε ο
 ος σ θ προ φθα σει με ε ε ε

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηει τῆ κγ' Ἀπριλίου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου)

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ' 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-σαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτροῦ-μενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς

αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὄλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς πα-ράφρονας· πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετρο-βόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περὰ-των γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

ἐπομένως ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἰδιόμελα ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος 4 Πα ρ

Δ ευ τε πα α ντε ες οι πι στοι την ε τη σι ον
μνη μην της πα νευ φη μ8 Ευ φη η μι ι ας μετ
εγ κω μι ων υ μνη σω ω μεν λε ε ε γο ο ο ο
ντες χαι ροις α θλη φο ρε και Μα α αρ τυς η των τυ
ραν νων τα θρα ση κα ταρ γη η σα α σα και των
κα κο δο ξων την α νοι αν α α πε λε ε εγ
ξα α α α σα χαι ροις της Χαλ κη δο νος το κα αλ
λι στο ον θρε εμ μα και των ορ θο δο ξων το α α
σει ει στον ε ε ε ε ρει ει ει σμα χαι ροις η δι
α Χρι στο ον τον νυ υμ φι ι ι ο ο ο ον ο8
την μεν ακ μην τ8 σω μα τος ταις βα σα νοις κα τα να λω
σα α σα τη δε ε ψυ υ χην ταις α κτι σι τ8 Πνε ευ
μα τος ε εκ λαμ πρου υ υ να α α α σα χαι ροις η
πρε σβευ 8 σα πα ντο ο τε υ περ των πι στει ει και αι πο ο

θω τε λυ ντω ων σϛ ϛ τα α μνη μο ο ο
συ υ υ υ να

Ἦχος Δι-θ

Ω Δι τϛ πα ρα δο ξϛ ϛ ϛ θαυ μα α τος ωσ περ

ζω σα η Μαρτυς και θα νϛ σα α εν λα α αρ να α α

α κι ταις τι μι αις αυ τη ης χερ σι τον η

μησ με τε ρον Το ο ο μον ε πε ε ε φε ε ε ε ρε τον

δε των αι αι ρε ε ε τι ι κων τοις πο σι ι κα α

α τε πα α α τη η η η σεν εκ φαν λι ζϛ σα α τϛ

ϛ των το κα κο ο νϛν και βλα α α σφη μον

των δε πι ιστων κρα τυ νϛ σα το Ορ θο ο ο ον και

α κι ι ι ι βδη η η η λον ε να μεν καθ υ πο

ο στα α σιν τον Χρι στο ον κη η η ρυτ το ο ντων δι

πλϛν δε κα τα φυ υ υ σιν και αι θε ε ε ε λη

η η η σιν ης ταις πρε σβει αις Χρι στε ο Θε ος ει

ρη νην ταις εκ κλη σι αις σϛ δω ρη η σαι και ταις ψυ

χαις ημων το με ε γα α ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἦχος ἰὺ Γα ϕ

Τ^{Νη} ρς της α θλη σε ως Μαρτυς α γω ω να ασ και της

πι ι ι στε ως ρς υ περ Χρι στϑ ϑ η γω ω νι

ι σω εν α σθε νει ει τϑ ϑ θη η η η λε

ε ος φυ υ υ σει ει ε πα ξι ι ως τι ις

δι ι η γη σε ται αι η τις ε ξει πειν κα τι ι σχυ

υ υ σει ει των α ρε των σϑ τα προ τε ρη η

μα α τα και των σων θαυ μα α τω ω ω ν τα α πλη

η θη Ευ φη μι ι ι ι α πα α νε ε ευ φη

η η η η με ε το τε στερ ρων των ο ο ρ θων δογ

μα α α α των και ο ρ θο δο ξι ι ι ι α ας το

μο ο ο νι ι ι μο ο ν δι ο και υ πο των θει

ων Πα α τε ε ρων τον της πι στε ως Ο ο ο ρ ο νως ζη

λω της τα αυ της πε πι στε ευσαι ον και φυ λατ τεις δι

α πα ντο ο ο ος α πα α ρα α α τρε ε ε ε

πτον και πρε σβευ εις υ πε ερ των ψυ χω ω ω ω
ων η η μων

Ἦχος Πα ρ

Mαρ τυ ρι κην πα α νη η γυ υ ριν ε πι γης

τε λθ με ε νην κα το πτε ε ε ευ ο ντε ες

ση με ε ρον ευ φραν θω ω μεν τω ω ω πνευμα α τι

και σκιρ τη σω μεν α α γα αλ λο ο ο με ε ε ε

νοι συ νε κα λε σε γαρ η μας Ευ φη μι

ι α α η η σε ε ε πτη δι α τθ ι

ε ρθ και κα λθ της Εκ κλη η σι ι ι α ας

ποι οι οι με ε ε ε νος και προ θει σα η

μι ι ιν ε ε α α αυ την συγ χω ρει ε ε

κα α στω τον α γι α σμο ον α α α πα

ρυ υ υ σα α α α σθαι προ σελ θω μεν δη εν πι

σται και α δι στα κτω δι ι α α νοι οι α μη δε

εν υ υ φο ο ρω ω ω με ε ε ε νοι ι να εκ

της α γι ι ι ι ας σο ρθ ^{Πα} α παν τλη η η σω
 με εν α α α φθο ο ο ο νως ^Μ των νο ση μα α
 α α των την ι ι ι α α α α σιν ^{Πα} αι τς με
 νοι συγ χω ρη σιν πα ρα Χρι στς υ υ τς Θε ε υ ^Δ και
 αι αι το με γα α ε λε ε ο ος ^Β

Δόξα.

Ἐκ τῆς Κυψέλης.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^Δ και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ^Π
 Σ ^{Πα} η με ε ρον τς ε πς ρα νι υ Βα σι ι
 λε ε ε ως η α μι αν το ος νυ υ υ μ φη ^{Δι} συγ κα
 λει ει ει ει ται αι η η η μας ^{Πα} προς ε στι α σιν
 πνε ευ μα τι ι κην Ευ φη μι ι ι α α η πα
 α α α αν σε ε ε ε πτος ^{Κε} δευ τε ρν φι λε ο ορ
 τοιοι πα α α α α α αν τε ε ε ες ^{Πα} μ
 στι κω ω ως ε ευ φραν θω ω ω ω μεν ^Π εν τη παν

σε ε ε ε πτω α αυ της και λαμ πρα α α πα αν
 δαι αι αι σι ι ι ι ι α καθαρθεν τε εσ τω νο ο
 ι εν φαι δραι αι αι αις ται αις στο ο ο λαις κα τη
 γλα ι σμε ε ε νοι οι τθ θει ει ς ς Πνε ε ε ε
 ευ μα α α τος αυ τη γαρ ως α γνη πε ε ρι στε ε
 ρα τω της παρ θε νι ι ι ι ας καλ λει ει τω Υι
 ω νυμ φε ευ θει ει ει σα ο λι κως την α γι αν Τρι ι
 α α α δα α εν ε αυ τη η η ει ει σω ω ω
 κι ι σα α α το Πα τε ρα και Υι ον και
 Πνε ευ μα α α Α α γι ι ι ον τον ε ε
 να θε ε ον Ον και πο θς ς σα α και ζη η τς ς
 ς σα α εν η η η η θλη η η η σε δι
 ο ο ο ο και συμ βα σι λευ ει αυ τω ω
 ω ω ει εις αι αι αι ω ω ω ω νας εν τοις ε
 πς ρα νι οι οις σκη νω ω μα α σιν

Ἦχος Πα ρ

Και νυν και α ει και εις τας αι ω ναςτων

αι ω ω νωνα μην

Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κατα χρε ε ος

την πο ο ο λιντην α σειστον το τει χο ος το

αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι

αν και κατα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω

ω ω ων

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι ψυχῆ καὶ καρδίᾳ, καὶ ἄρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον ἐκ τῆς ἀγίας σοροῦ, δωρεὰν προχεόμενον, νῦν τῆς πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἦν περ μακαρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες, θείοις ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἔστης πρὸ βημάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν τυράννων ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενε, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσεσιν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Μάρτυς Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ἄσμασι καὶ μελωδήμασι, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, εἰς ἓν συνελθόντες, οὓς τὸ νῦν συνήθροισεν, ὁ

Βυζαντίων ποιμήν· ὄν περ, φρούρει φύλαττε σκέπε, καὶ ἡμᾶς
πα-ντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωσαι πρεσβείαις σου πανεύφημε.

Δόξα.

Ἦχος Πά

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η ^{Πα} δι ην θι σμε νηταις α ρε ε ταις και πε
φω τι σμε ε νη η η τον λο ο γι ι ι ι σμον

Κε η η μυ υ ρα προ ο χε ου ου ου σα εν ται αις
Δι καρ δι αι αις τω ων πι ι ι ι στων η εκ της Ε

ω ας α α α να τει ει ει ει λα α α α σα
Πα ως α στη η η ρα ει ει νος και α θροι σμο ον ποι η

σα **Πα** σα α δι α της του α γι ου Πνευ ματος ε πι
φοι τη σε ως των θει ει ω ων Πα τε ε ε ε

ρων μη δι α λι ι πης υ περ η η μων δυ σω
Δι που ου σα προ ος Κυ υ ρι ι ι ι ον Ευ φη μι

α πα νε ε ε εν δο ο ο ο ξε σω θη η ναι

τα ασψυχα α ασ η η η η μων

Ἦχος Πα ϐ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην

Ηε ο το κε συ ει η αμ πελος η α λη θι

νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε ι κε

τευ ο μεν πρεσβευε δεσ ποινα με τα των Α πο

στο ο λων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναιτασψυ χας η μω ω ων

Ἦχος Κε ϐ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α μην

Ηε ο το ο ο κε συ ει η αμ πε λο ος η α

λη θι νη η βλα στη σα σα τον καρ πον της ζω ης σε

ι κε τευ ο με εν πρεσβευε δεσ ποινα με τα των Α α ναρ

γυ ρων και παν των των Α γι ι ων ε λε η

θη ναι τας ψυχας η μω ω ων

Ἦχος Πά

ε ο ο το ο ο κε συ ει ει η η αμ

πε ε λος η α λη η θι ι νη η βλα α

στη η σα α σα τον καρ πο ο ον τη ης ζω ω

ω ης σε ε ε ι κε τε ευ ο ο ο μεν

πρε σβευ ε ε ε δε σποι να με τα τω ω ων

Α α νααρ γυ υ υ ρων και παντων των Α α γι

ι ων ε λε η θη ναι τας ψυ χα α ας

η η η η μω ω ω ω ων

30 Ὀκτ. 2013. ΙΑ.

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

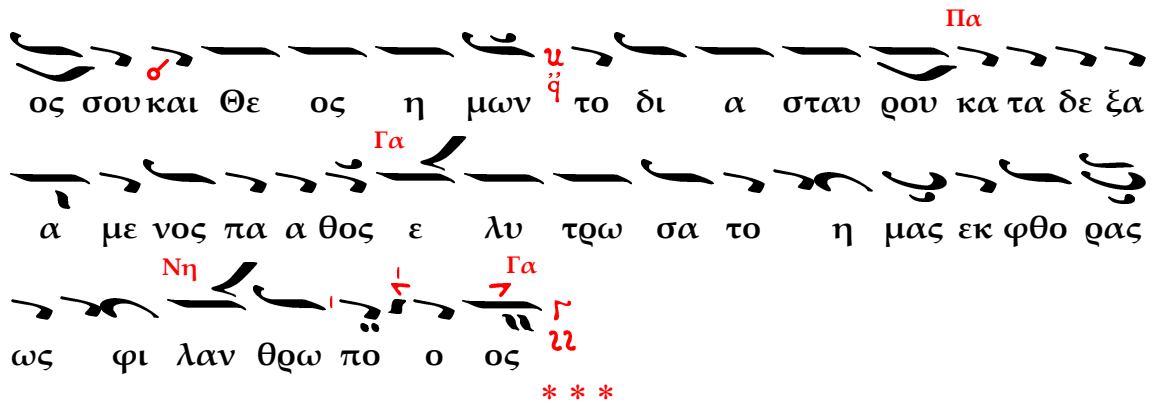
Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἀγίας.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Λιαν εὐφρανᾶς τῆς οὐδοξίας καὶ κα
τη ἡσχυνᾶς τῆς κακοδοξίας. **Εὐφημία** Χρι
στῆ ἁκαλλιπαρθένου τῆς γαρεταρτῆς Συνο
δοῦ κυρωσᾶς αἰοπατερικῶς ἡδουο
ματισᾶν. **Μαρτυς** ἐνδοξοχριστονοθεονικετευ
εῶρησᾶσθαι ἡμῖν τομεγαλελεε
ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σετηνμεσιτευσαντηνσωτηριαντου
γενους ἡμῶν ἀνυμνομενοθεοτοοκεπαρθένου
νε **εν** τησαρκι γαρετηεκσουπροσληφθειση ο Υι

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς: Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν:

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οἷ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *